

เรื่อง การเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนที่ประเทศรัสเซีย

จัดทำโดย

นางสาวพาขวัญ คำตัน รหัสนักศึกษา 5906615611

ภาควิชาภาษารัสเซีย คณะศิลปศาสตร์

เสนอ

ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการแลกเปลี่ยน กองวิเทศสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำนำ

รายงานเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อเป็นการบันทึกเรื่องราวของนางสาว พาชวิญ คำตัน นักศึกษาแลกเปลี่ยน ณ Linguistics University of Nizhni Novgorod เพื่อให้ศึกษารุ่นต่อไปหรือผู้ที่สนใจได้รับความรู้ ความเข้าใจ และคำแนะนำเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตนักเรียนแลกเปลี่ยนของตน รวมไปถึงการรับรู้ความเข้าใจใหม่เกี่ยวกับประเทศรัสเซีย

ผู้จัดทำจะต้องขอขอบคุณคุณอาจารย์ในภาควิชาภาษารัสเซีย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทุกท่าน โครงการวิเทศสัมพันธ์ ที่ให้โอกาสผู้จัดทำในการได้รับประสบการณ์ในครั้งนี้ ครอบครัวและเพื่อนๆทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด ผู้จัดทำหวังว่ารายงานฉบับนี้จะให้ความรู้ ความบันเทิง และเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุกๆ ท่าน

นางสาว พาชวิญ คำตัน

20 กรกฎาคม 2562

การเตรียมตัวก่อนการไปแลกเปลี่ยน

เมื่อเราทราบผลจากทางวิเทศแล้วว่าไปแลกเปลี่ยนที่รัสเซียที่ Linguistic university of Nizhni Novgorod หลังจากที่วิเทศแจ้งว่าทางมหาวิทยาลัยได้ตอบรับเราเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนแล้ว เราต้องกรอกเอกสารใบสมัคร รายละเอียดต่างๆส่งให้ทางมหาวิทยาลัย อย่างเป็นทางการอีกรอบหนึ่ง หลังจากนั้น รอประมาณสองถึงสามเดือน มหาวิทยาลัยได้ส่ง visa invitation หรือใบเชิญไปทำวีซ่า ซึ่งในใบนี้จะมีรายละเอียดต่างๆระบุไว้ให้ทางสถานทูตรัสเซียประจำประเทศไทยทราบว่าเราจะเข้าประเทศรัสเซียในฐานะนักศึกษาของมหาวิทยาลัย และเราจะสามารถเข้าประเทศได้วันไหน แล้ววีซ่าจะสิ้นสุดภายในวันไหน

เมื่อเราได้รับ visa invitation แล้วขั้นตอนต่อไปก็คือการทำวีซ่า เราต้องเข้าไปลงทะเบียนกรอกรายละเอียดต่างๆในเว็บไซต์ของสถานทูตรัสเซียประจำประเทศไทย แล้วปริ้นท์เอกสารดังกล่าวมายื่นที่สถานทูต เมื่อปีที่เรากำลังทำจำเป็นต้องแนบผลการตรวจเลือดโรค HIV ด้วยแต่ปี 2019 นี้ เราทราบจากเพื่อนว่าไม่ต้องแนบแล้ว แต่ไม่รู้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอะไรอีกหรือไม่ แนะนำว่าควรหาข้อมูลใหม่ก่อนไปทำจะได้ไม่เสียเวลา เพราะสถานทูตจะเปิดรับเรื่องการยื่นขอวีซ่า 9.00 น.- 11.30 น. ในแต่ละวันเท่านั้น และหยุดทำการทุกวันพุธ เอกสารวีซ่าของเราผ่าน ค่าบริการคือ 2300 บาท ได้รับวีซ่าภายในหนึ่งอาทิตย์ วีซ่าที่ทำที่ไทยนี้มีอายุสามเดือน และเป็น single way visa หรือวีซ่าทางเดียวคือวีซ่าที่ใช้เข้าประเทศรัสเซียได้แค่ครั้งเดียว เมื่อเราออกจากประเทศรัสเซีย ถือว่าวีซ่านั้นหมดอายุ ถึงแม้ว่าเรายังอยู่ไม่ถึงวันหมดอายุที่ระบุไว้ในวีซื่าก็กตาม

เมื่อได้รับวีซ่าแล้วขั้นตอนต่อไปก็คือการจองตั๋วเครื่องบิน เราแนะนำให้ทำวีซ่าเสร็จเรียบร้อยก่อนถึงค่อยจอง เพราะเราจะทราบวันที่แน่นอนที่เราจะสามารถเข้าประเทศรัสเซียได้ แต่โดยส่วนมากทางมหาวิทยาลัยจะระบุวันที่ให้เราเข้าได้ประมาณวันที่ 25-28 สิงหาคม เพราะมหาวิทยาลัยทั่วทั้งประเทศรัสเซียจะมีวันเปิดเทอมเหมือนกันหมดคือวันที่ 1 กันยายน ในทุกๆปี

เมื่อจัดการกับเรื่องของทางมหาวิทยาลัยที่รัสเซียหมดแล้ว คราวนี้มาถึงเรื่องกับมหาวิทยาลัยที่ไทยของเรากันบ้าง คือการยื่นเรื่องเทียบโอนกับทางคณะ หลายคนรวมทั้งเราด้วยคิดว่า เราต้องยื่นเรื่องเทียบโอนหลังจากกลับมาแล้ว แต่จริงๆคือเราต้องยื่นเรื่องเทียบโอนก่อนจะไปแล้วนำใบนั้นไปให้กองวิเทศสัมพันธ์เพื่อยืนยันว่า เราจะเทียบโอนกลับมาได้แน่ๆ แล้วหลังจากเรากลับมาจากการแลกเปลี่ยนเราต้องนำเอกสารผลการเรียนของเรายื่นให้ทางคณะดำเนินการเทียบโอนให้เราต่อไป

ชีวิตแลกเปลี่ยนในรัสเซีย

ในปีที่เราไปมีนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่รัสเซียสามคน คือ เรา มะเหมียว เพื่อนในเอกรัสเซีย และ พี่มาเรียนี่รุ่นพี่ในเอกรัสเซียเหมือนกัน เรากับมาเหมียวอยู่มหาวิทยาลัยด้วยกันที่ Nizhni Novgorod แต่พี่มาเรียนี่อยู่ที่ Moscow ตอนแรกเรากับมะเหมียวตกลงว่าจะไปด้วยกัน แต่เราต้องเลื่อนเที่ยวบินออกไปเพราะเราจองไว้นานวันที่เราจะสามารถเข้าประเทศรัสเซียได้ตามที่วีซ่าระบุ ทำให้มะเหมียวไปถึงรัสเซียก่อนเราสองวัน

เราไปถึงที่ Moscow แล้วต้องรอต่อเครื่องไปเมืองของเราต่อ ตอนนั้นคือว่างมากเพราะช่วงที่ต่อเครื่องที่ดูไบเราไม่ได้นอนเลย แล้วต้องมารอต่อเครื่องที่นี่อีก 6 ชั่วโมง เราจัดการซื้อซิมโทรศัพท์ เพื่อจะได้มีอินเทอร์เน็ตใช้ติดต่อกับทางบ้านบอกว่าเราปลอดภัยดี แล้วเราก็นั่งๆนอนๆ รอเวลาอยู่ในสนามบิน จนเกตเปิดเราเข้าไปรอในเกต รอจนจะใกล้เวลาขึ้นเครื่องแล้วอีกประมาณ 30 นาที แต่ไม่มีใครมาบอร์ดดิ้ง เราเริ่มตึงใจเลยเดินเข้าไปดูจอแสดงผลหน้าเกต แล้วก็รู้ว่าเที่ยวบินเราเปลี่ยนไปใช้อีกเกต ตอนนั้นคือคิดในใจว่าชิบหายละ อีก 15 นาที เราวิ่งแบบไม่คิดชีวิตเลย พอไปถึงเจอแถวต่อขึ้นเครื่องยาวมาก คือโล่งใจมากที่มาทัน เป็นครั้งแรกที่รู้สึกดีที่ได้ต่อแถวยาวๆ

พอขึ้นเครื่องมาได้ ความตั้งใจคือนอนยาวเลยละกัน 1 ชั่วโมงบนเครื่องบินนี้อูทิทให้การนอน แต่มันก็ต้องมีอะไรมาให้ต่อสู้อีก เพราะเราไปถึงที่นั่งของเราแล้วพบว่ามีเด็กคนหนึ่งนั่งอยู่ที่นั่งของเราที่เป็นที่นั่งข้างหน้าต่างพร้อมแม่เด็กนั่งที่นั่งข้างๆ เราก็มดูที่นั่งในตัวเราอีกที ถูกแล้วนี่หว่า พนักงานเห็นเรานั่งขวางทางอยู่เลยเดินมาถามว่ามีอะไรให้ช่วยมั้ย เราเลยบอกไปว่าตรงนั้นคือที่นั่งเรา พนักงานขอดูตัวเราและของสองแม่ลูกนั้น สรุปคือสองคนต้องนั่งตรงกลางและริมทางเดินแล้วที่นั่งริมหน้าต่างคือของเราถูกต้องแล้ว และคุณแม่ก็เริ่มดราม่า บอกว่านี่ลูกขึ้นเครื่องครั้งแรก ตื่นเต้นมากๆ อยากนั่งข้างหน้าต่าง แต่พนักงานก็บอกว่าแต่มันเป็นที่ของเรา ฝ่ายแม่ก็หันไปบอกลูก ลูกก็ไม่ยอมลุก และการเถียงกันดูท่าจะไม่จบลงง่ายๆ เราด้วยความที่เหนื่อยมากๆ เราเลยหันไปบอกพนักงานว่าไม่เป็นไร เรานั่งที่ติดทางเดินได้ พนักงานถามย้ำเราอีกทีว่าแน่ใจหรือ เราบอกเราโอเค ในใจคือแบบ

อะไรก็ได้ ฉันจะนอนให้ฉันได้นั่งแล้วกลับไปสักที และนี่คือวันแรกที่เหยียบแผ่นดินรัสเซีย เพียงแค่ไม่กี่ชั่วโมงคือสัมผัสได้แล้วว่าชีวิตต่อจากนี้จะวุ่นวายขนาดไหน

เราไปถึงที่ Nizhni Novgorod ตอน 21.00 น ตัดสินใจว่าจะเรียกกูเบอร์ไปเพราะไม่อยากลากกระเป๋า 30 กิโลขึ้นรถเมล์ พอคนขับมาถึง ก็เริ่มรู้ภาษารัสเซียมา เราคือไปกิน ตอนอยู่สนามบินหรือบนเครื่องบินเราใช้อังกฤษสื่อสารมาตลอดกับรัสเซียๆ ปลายๆ แต่ตอนนี้คือคนขับพูดอังกฤษไม่ได้เลย เอาล่ะ จะยังงี้ก็ช่างเราต้องรอดไปถึงหอให้ได้ โชคดีที่หลังจากคนขับเห็นเราพูดรัสเซียไม่ได้ เขาก็ไม่ชวนพูดอะไรอีก จนขับมาถึงหน้าหอ ซึ่งตอนนั้นเราไม่รู้ว่าเป็นหอของเรา แล้วหอเรามันเข้าได้สองทางคือด้านหน้าและด้านหลัง แล้วจีพีเอสคนขับคือไปเข้าข้างหลัง แต่มะเหมี่ยวรอเราอยู่ด้านหน้าหอ พอไปถึงมันเลยมืดเงิบมาก ไม่มีใครเลยเพราะประตูหลังมันไม่มีใครใช้กัน เราก็กะแบกเอาละไง เอาใจดีวะเลยโทรหามะเหมี่ยวเพราะเราพยายามบอกคนขับล่ะว่าไม่ใช่แต่คือไม่เข้าใจกันเลย ตอนนั้นคือแบบใจเสียมาก โชคดีที่มีพี่บู พี่คนไทยที่ไปเรียนต่อโทที่นั่น เขามารับเราที่หน้าหอกับมะเหมี่ยวเลยได้พี่เขาช่วยคุยกับคนขับให้ แล้วสุดท้ายเราก็กาลงเอยที่หน้าหออย่างรอดปลอดภัย

เราต้องเข้าไปรายงานตัวกับแม่บ้านประจำหอ ว่าเรามาแล้ว พี่บูกับมะเหมี่ยวช่วยเราขนกระเป๋าแล้วพาเราไปรายงานตัวกับแม่บ้าน แม่บ้านพาเราไปห้องของเราแล้วให้ผ้าปูเตียง ปลอกหมอน ผ้าห่ม เครื่องนอนอะไรต่างๆ เรามา แล้วพาเราไปที่ห้องของเรา พอไปถึงแม่บ้านเคาะๆห้อง แล้วมีเสียงคนขานตอบกลับมาเป็นภาษาฝรั่งเศส แต่เราไม่มีใครรู้ว่ามันแปลว่าอะไร แม่บ้านไม่รอช้าเปิดเข้าไปเลย แล้วเราก็ก๊อกับผู้หญิงเปลือยอยู่ตรงหน้า เธอกรีดร้องสุดเสียง รีบเอาผ้าเช็ดตัวมาพันรอบตัว เราช็อคมากทำอะไรไม่ถูก แม่บ้านดูไม่สนใจอะไรแล้วเดินดุ่มๆไปตรงเตียงของเรา ซ้ำให้ดูว่านี่คือเตียงเธอแล้วเดินออกจากห้องไปเลย ทิ้งให้เราเค็งกับผู้หญิงที่ตอนนี้ก๊อเปลือยแล้วตรงหน้า เราทักทายเธอแบบเก๋ๆก๊งๆ เธอทักทายตอบแล้วรีบหยิบเสื้อผ้าของเธอขึ้นมาใส่ เราเลยหันไปจัดการกับเตียงนอนเราแทน มะเหมี่ยวเข้ามาหาเราตอนนั้นพอดี ช่วยเราปูที่นอนต่างๆ พอเสร็จเราขอไปอาบน้ำที่ห้อง มะเหมี่ยวเพราะเราไม่มีของใช้ต่างๆในการจะอาบน้ำ แล้วก็รู้ว่ามะเหมี่ยวยังไม่มีรูมเมท พอกลับถึงห้องเราได้เจอกับรูมเมทอีกคนของเราเราทักทายทำความรู้จักกันนิดหน่อย แล้วเราขอตัวเข้านอน เพราะตอนนั้นเหนื่อยมากแล้ว คิดว่าเรื่องอะไรต่างๆที่ยังเหลืออยู่เอาไว้ให้เป็นเรื่องของวันพรุ่งนี้ละกัน

เรื่องแรกที่เราต้องทำเมื่อเราไปถึงคือไปรายงานตัวกับฝ่าย international affair หลังจากนั้นทางเจ้าหน้าที่จะนัดเราอีกที เพื่อไปคุยรายละเอียดเกี่ยวกับการทำประกันสุขภาพ การตรวจร่างกายต่างๆ รวมไปถึงการต่อวีซ่าของเรา โดยทางมหาลัจะต่อวีซ่าให้เราใหม่ เป็นวีซ่านักเรียนและเปลี่ยนจาก single way เป็น multiple way ให้เรา ทำให้เราสามารถออกไปเที่ยวต่างประเทศได้ ฝ่าย international affair นี้จะคอยติดตามข้อมูลเราอยู่เสมอ เมื่อเราจะเดินทางไปไหน เราต้องแจ้งให้ทางเจ้าหน้าที่ทราบ เพราะกฎหมายรัสเซียสำหรับชาวต่างชาติที่อาศัยในรัสเซีย เมื่อย้ายที่อยู่ไปในอยู่ในที่ไม่ได้ระบุไว้ในใบลงทะเบียนของเรา เราต้องแจ้งและเข้าระบบลงทะเบียนใหม่ระบุที่อยู่ตอนนั้นของเรา เช่น โฮสเทล หรือโรงแรม และเมื่อกลับแล้วเราก็ต้องแจ้งเพื่อทำการลงทะเบียนว่าเรากลับมาอยู่ในที่อยู่เราแล้ว เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ค่อนข้างสำคัญมาก เพราะมีคนที่มีปัญหากับวีซ่าเกี่ยวกับเรื่องนี้มาแล้ว นอกจากนี้หากมีปัญหาอะไรสามารถเข้ามาปรึกษาเจ้าหน้าที่ใน international affair ได้ เจ้าหน้าที่ใจดีมาก เราได้เจ้าหน้าที่เป็นเพื่อนคนหนึ่ง หลังจากนั้นชีวิตเราง่ายมาก ปัญหาเรื่องเอกสารอะไรต่างๆคือไม่ต้องเป็นห่วง มีครั้งหนึ่งเราทำบัตรนักศึกษาเราหาย ซึ่งบัตรนี้เราต้องใช้ในการสแกนเข้ามหาวิทยาลัยกับเข้าหอ เราไปติดต่อเรื่องกับเพื่อนคนนี้ เราได้บัตรใหม่ภายใน 24 ชั่วโมง ซึ่งปกติจะต้องรอนานอย่างน้อยสามวัน แต่จริงๆก็คือเจ้าหน้าที่ทุกคนตั้งใจช่วยเราเต็มที่หมดแค่เราบอก เราเลยอยากบอกว่าเวลาเกิดปัญหาต่างๆ ให้คุยกับฝ่าย international affair ก่อน อย่าคิดตัดสินอะไรคนเดียว

อีกเรื่องที่ควรบริหารจัดการให้เสร็จคือเรื่องเงิน เราเปิดบัญชีธนาคารรัสเซียและทำบัตรเดบิตไว้แล้ว กดเงินจากบัญชีที่ไทย มาใส่ในบัญชีรัสเซียอีกที ที่รัสเซียเราสามารถจ่ายทุกอย่างผ่านบัตร สามารถใช้ Google pay หรือ Apple pay ได้ จึงจะเป็นการดีกว่าสำหรับเราที่จะมีบัตรเดบิตหรือเครดิตของรัสเซียไว้ พอมีบัตรเราแทบไม่ต้องพกเงินสดเลย ไม่ต้องกลัวทำเงินหาย กลัวโดนขโมย สะดวกมากแค่พกโทรศัพท์เครื่องเดียว เราแนะนำธนาคารที่ควรทำคือ sber bank เพราะมีสาขาอยู่ใกล้มือ เวลาทำอะไรต้องติดต่อแก้ไขจะได้ไม่ต้องไปไกล ปกติในแต่ละเดือนเราใช้เงินประมาณ 10000-15000 บาท ต่อเดือน รวมค่าหอแล้ว

หอที่เราอยู่เป็นหอของทางมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยของเรามีหอนักศึกษาด้วยกันสองหอ หอแรกจะเป็นหอที่ให้นักศึกษาชาวรัสเซียพัก จะอยู่ห่างจากมหาวิทยาลัยไปประมาณ 20 กิโลเมตร ส่วนหอที่สองจะเป็นหอที่ให้นักศึกษาชาวต่างชาติพักแต่ก็มีนักศึกษาชาวรัสเซียพักอยู่ด้วย หออยู่ห่างจากมหาวิทยาลัยแค่ 300 เมตร เราพักอยู่หอนี้ หอเรามีแปดชั้น โดยชั้นบนสุดเปิดเป็นโรงแรมให้เข้าพักได้ด้วย เราอยู่ชั้น 5 เป็นชั้นที่ดีที่สุดเพราะเพิ่งปรับปรุงใหม่ ในหนึ่งชั้นจะแบ่งเป็นโซนชายกับขวา แต่ละโซนจะมีครัวกลางไว้ใช้ด้วยกันหนึ่งห้อง ส่วนห้องพักจะแบ่งเป็นล็อก ล็อกหนึ่งจะมีห้องอยู่สองห้อง และห้องน้ำอีกหนึ่งห้องไว้ใช้ร่วมกัน แต่ละห้องจะมีคนอยู่ห้องละสองหรือสามคนแล้วแต่ขนาดห้อง ห้องที่เราอยู่เป็นห้องสำหรับสามคน เราจ่ายค่าห้องเดือนละ 5400 รูเบิล หรือคิดเป็นเงินไทยประมาณ 2700 บาท ค่าหอนี้คือรวมค่าน้ำไฟไปหมดแล้ว เราไม่ต้องจ่ายแยกอีก

หอจะมีแม่บ้านดูแลอยู่ คือเหมือนผู้ดูแลความเรียบร้อยต่างๆ โดยจะมีแม่บ้านประจำการอยู่สองที่คือชั้นสามกับชั้นหก แม่บ้านนี้จะต่างจากแม่บ้านทำความสะอาดที่มาทำแค่ความสะอาดแล้วกลับ แต่แม่บ้านหอจะเข้างานเป็นกะ และจะเปลี่ยนผลัดกันทุกวัน แม่บ้านหอจะคอยเดินตรวจความเรียบร้อยในส่วนกลาง ห้องครัว ห้องน้ำ ถ้าถึงขยะในห้องครัวหรือในห้องน้ำเต็ม แม่บ้านจะนำไปทิ้งให้ แม่บ้านหอจะคอยมาเตือนว่าครบเวลาต้องเปลี่ยนผ้าปูที่นอนหรือยัง เพราะที่นี่ให้เราเปลี่ยนผ้าปูที่นอนทุกสองสัปดาห์ โดยเอาไปเปลี่ยนที่แม่บ้านแล้วเขาจะเอาอันที่สะอาดมาให้ เมื่อเราจะไปนอนค้างคืนที่อื่นเราต้องแจ้งให้แม่บ้านทราบ จะซักผ้าก็ต้องไปบอกแม่บ้านเพราะแม่บ้านมีกุญแจเปิดห้องซัก

ผ้า หรือใครมีปัญหาอะไรก็จะบอกแม่บ้าน ครั้งหนึ่งแม่บ้านยังนั่งเย็บกางเกงที่ขาดให้เพื่อนจีนของเราเลย แม่บ้านหอคือเป็นทุกอย่างให้เธอแล้วจริงๆ

อย่างที่บอกไปว่าห้องของเราเป็นห้องสำหรับสามคน ในห้องจะมีเตียงสามเตียง โต๊ะอ่านหนังสือสามโต๊ะ ชั้นวางของสามอัน และตู้เสื้อผ้าหนึ่งตู้ซึ่งเราต้องแชร์กัน ในตอนแรกคือเป็นปัญหามาก คิดภาพเสื้อผ้าผู้หญิงสามคนดู คือเสื้อผ้าต้องอัดกันอยู่ในนั้น ช่วงแรกเรามี 룸เมทสองคน คนหนึ่งมาจากไต้หวัน โคสต์ ชื่อลิเดีย อีกคนมาจากฝรั่งเศส ชื่อ ชาร์ด แล้วสองคนนี้คุยภาษาฝรั่งเศสกัน ชาร์ดพูดอังกฤษได้แต่ลิเดียคือพูดแทบไม่ได้เลย ต้องคุยกันเป็นภาษารัสเซียๆปลาๆ ของเราไป ทำให้ช่วงแรกเรารู้สึกเป็นส่วนเกินมากเพราะเราไม่เข้าใจภาษาฝรั่งเศส แต่เวลาผ่านไปเราก็กเริ่มสนิทกัน เราสนิทกับลิเดียมากกว่า เพราะชาร์ดคือเป็นคนแปลกมาก เดี่ยวดีเดี๋ยวร้าย เรามีปัญหากับเขาเรื่องการเปิดปิดไฟในห้องเพราะเขาชอบเข้านอนตั้งแต่หัวค่ำ แต่เรากับลิเดียยังมีงานที่ต้องทำ แล้วในช่วงหน้าหนาวเราไม่อยากออกไปทำงานที่ห้องโถงเพราะ อากาศเย็น ช่วงนั้นเราเลยไปอยู่ที่ห้องมะเหมี่ยวบ่อยมากเพราะ 룸เมทของมาเหมี่ยวยังไม่มา เราเลยผ่านปัญหาช่วงนั้นมาได้ เราอยู่แบบนี้ประมาณสามเดือนลิเดียก็ย้ายออกไปอยู่อีกส่วนหนึ่งที่ราคาห้องถูกกว่า ทำให้เหลือชาร์ดกับเราในห้องสองคน แล้วช่วงนั้นเป็นช่วงที่ชาร์ดมีแฟน เขาเริ่มเอาแฟนมาที่ห้องบ่อยขึ้น เราเริ่มทนไม่ไหวเพราะบางครั้งเราอยากทำอะไรอยู่ในห้องของเรา แต่พอแฟนของเขามาเราต้องออกจากห้อง หรือในบางครั้งเขาก็ขอให้เราออกจากห้องซึ่งเราไม่ชอบใจกับมันเท่าไร เราเลยจับเข่าคุยกับเขา เคลียร์ปัญหาที่ค้างคาของเราสองคน แล้วเขาก็บอกว่าจะย้ายออกเพราะเขาติดต่อห้องไว้ที่ชั้นอื่นแล้ว เขาก็อยากได้ห้องเป็นของตัวเองเหมือนกัน ถ้าไปชั้นอื่นมันมีห้องสองคนที่สามารถอยู่คนเดียวได้ถ้าเราจ่ายในราคาสองคน เรื่องนี้เลยจบดี ไม่มีการทะเลาะกัน เรากับเขายังเป็นเพื่อนกันอยู่ เราเห็นหลายคนมีปัญหากับ 룸เมทแล้วไม่เคลียร์กัน จนสุดท้ายทะเลาะแตกหักกันไป เราอยากแนะนำว่าถ้ามีอะไรให้คุยกันก่อน เพราะบางครั้งเขาและเราไม่รู้ว่บางพฤติกรรมนั้นของเรามันกระทบคนอื่น

หลังจากชาร์ดย้ายออก เราอยู่คนเดียวได้ประมาณสามอาทิตย์ 룸เมทอีกคนของเราก็กย้ายเข้ามา เธอเป็นคนเยอรมันชื่อวิเวียน ความจริงเรากับวิเวียนรู้จักกันมาก่อน คือวิเวียนมาแลกเปลี่ยนที่รัสเซีย 1 เทอม เราเรียนคลาสเดียวกัน หลังจากนั้นเธอก็กลับไปเยอรมันแล้วกลับมาอีก เพื่อเรียนปรับภาษาในการไปสอบเทียบระดับภาษารัสเซีย เรากับวิเวียนเข้ากันได้ดีมาก วิเวียนมาในช่วงที่เราารู้สึกแย่ว่าจะเรียกว่าความเศร้าช่วงหน้าหนาวก็ได้ การอยู่คนเดียวช่วงหน้าหนาวเป็นอะไรที่หุดหุดพอดควร เรายอมรับว่าช่วงแรกๆเราชอบมากที่ได้อยู่คนเดียวสักที แต่ความหนาวทำให้ทุกอย่าง ดูไร้ชีวิตชีวาไป

หมด พอได้มีเพื่อนเข้ามา ได้มีคนคุยถูกคอ มันดีที่มากจริงๆ หลังจากนั้นประมาณ 1 อาทิตย์ เราก็มีรูมเมทมาเพิ่มอีก ชื่อดอลลี มาจากฮังการี เธอมาเป็นอาจารย์ฝึกสอนภาษาฝรั่งเศสที่นี่ 1 เดือน เราสามคนเข้ากันได้ดีมาก แต่วิวเียนกับดอลลีมาอยู่ที่นี่แค่ช่วงสั้นๆ แต่เรารู้สึกผูกพันด้วยมากๆ เราชอบคุณอะไรก็แล้วแต่ที่ทำให้เรามาเจอกัน หลังจากวิวเียนกับดอลลีกลับไป เราก็ไม่มีรูมเมทมาเพิ่มอีก ห้องทั้งห้องเป็นของเรา แต่รอบนี้มันโอเคแล้ว เพราะอากาศเริ่มอุ่นขึ้น อะไรๆ ก็ดีขึ้น

ชีวิตในหอเราสนุกมาก ด้วยความที่หอเรารวมคนแทบทุกเชื้อชาติไว้ เรามีเพื่อนจากฝรั่งเศส อิตาลี ออสเตรีย เยอรมัน เบลเยียม โปแลนด์ จีน เกาหลีใต้ แอฟริกาใต้ ฯลฯ หอเรารวมความต่างของวัฒนธรรมไว้พอสมควร เรามีเพื่อนหลายกลุ่มมาก ที่ๆ จะทำให้เราทำความรู้จักกับเพื่อนได้ดีที่สุดคือห้องครัว เวลาทำอาหารทุกคนจะสนใจอยากรู้ว่าคนจากประเทศอื่นเขากินอะไรกัน เลยทำให้เกิดบทสนทนา แลกเปลี่ยนอาหารกันชิม เราสนิทกับเพื่อนชาติอื่นด้วยเหตุนี้ การได้ใช้ครัวร่วมกับคนอื่นแน่นอนว่ามีปัญหาตามมาอยู่แล้ว มีคนโดนขโมยของในตู้เย็น มีคนนำของส่วนกลางไปใช้แล้วไม่ล้าง เกือบที่เดิมหรือล้างไม่สะอาด มีคนทำอาหารแล้วไม่ทำความสะอาด หรือแม้กระทั่งมีคนใช้ของแล้วไม่ล้างวางทิ้งไว้ในห้องครัวจนแม่บ้านต้องมาเคาะถามคนทั้งชั้นว่าของในครัวนั้นเป็นของใคร ในตอนนั้นคือเราหัวเสียมากเพราะตอนที่แม่บ้านมาเคาะห้องถามมันดีใจมากแล้ว แต่พอมานึกย้อนถึงเหตุการณ์ตอนนี้ คือมันกลายเป็นเรื่องตลกเลย

เพื่อนในหอชอบจัดปาร์ตี้กัน แทบทุกคืนวันศุกร์จะมีคนชวนว่าจะไปปาร์ตี้มั้ย วันนี้จัดที่ห้องคนนี้นะ เป็นแบบนี้ประจำ หรือบางครั้งก็จะชวนกันออกไปข้างนอกเดินเล่นกัน คุยกันในสวน ส่วนมากพวกฝรั่งเศสจะเป็นตัวตั้งตัวตีในการชักชวนคนอื่น เรารู้สึกว่าคนฝรั่งเศสนี้เป็นพวกที่หาความสุขให้ตัวเองเก่งจริงๆ คือ enjoy life มากๆ แทบทุกปาร์ตี้ที่เราไปเจ้าภาพคือคนฝรั่งเศส สุดยอดไปเลยพวก

ช่วงคริสต์มาสสากลซึ่งก็คือ 25 ธันวาคม ที่รัสเซียจะไม่เฉลิมฉลองกันเพราะวันคริสต์มาสของรัสเซียคือวันที่ 1 มกราคม พวกเพื่อนเยอรมันกับออสเตรียตกลงกันว่าจะจัดงานคริสต์มาสเล็กๆกันในวันนี้ แล้วชวนเราให้ไปเล่นซีเคร็ตซานต้าด้วย คือสนุกมาก ทุกเทศกาลที่หอจะมีการจัดงานหมด เช่น วันเทศกาลวันแรกของฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งจะมีการเฉลิมฉลองกันด้วยการกินแพนเค้กรัสเซีย วันนั้นก็มีคนทำแพนเค้กรัสเซียให้ทาน แล้วทำกันตลอดเกือบอาทิตย์ มีหลากหลายสูตรของแต่ละคน เรากินแพนเค้กจนพุงกางทุกวัน

เราคิดว่าการออกไปเที่ยวกับเพื่อน การแฮงค์เอาท์กับเพื่อน มันทำให้เราได้ฝึกใช้ภาษาไปด้วย เราเรียนรู้การใช้ประโยค สำนวน หรือคำสแลงบางคำจากการเข้าสังคมกับเพื่อน ในตอนแรกเราไม่ใช่

คนที่เข้าสังคมเก่งเลยแต่พอลองเปิดใจ มันก็ไม่ได้แย่อย่างที่คิด เราไม่จำเป็นต้องพยายามเข้าสังคมตลอดเวลา แค่เวลาไหนรู้สึกอยากก็เข้า ไม่อยากก็ออกมา ไม่เป็นอะไร แต่เราแค่อยากให้ทุกคนลองเปิดใจดูแค่หนึ่งปี มันอาจให้อะไรเรามากกว่ามิตรภาพ

การเรียนของเราในช่วงแรกถือว่าหนักอยู่สำหรับเรา ตารางเดิมที่เคยจัดไปจากไทยคือแทบไม่เหลือเค้าเดิม อาทิตย์แรกตอนเปิดเทอมเราเข้าเรียนปกติกับเด็กรัสเซียและค้นพบว่าเรียนไม่รู้เรื่องเลย เราฟังไม่ออกเลยว่าอาจารย์กำลังบรรยายเรื่องอะไร หรือเราต้องทำงานอะไรบ้าง หลังจากนั้น เราต้องไปปรึกษาที่ปรึกษาของเราว่าเราไม่รู้เรื่องเลย มันยากเกินไปสำหรับเรามากๆ เขาบอกว่าเราจะถอนบางตัวก็ได้ แล้วไปลงเรียนอีกตัวหนึ่งที่มีไว้สำหรับชาวต่างชาติเรียนร่วมด้วย เราเลยเปลี่ยนใจมาลงเรียนตัวที่เขาแนะนำแทน อาจารย์ที่สอนนี้ดีมาก อาจารย์เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษารัสเซียให้ชาวต่างชาติ คอยให้กำลังใจอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่เข้าใจถามได้เสมอ เราชักอาจารย์มากๆ

นอกจากภาษารัสเซียแล้ว เรายังต้องเรียนภาษาอังกฤษ แต่วิชาภาษาอังกฤษเราน่ากลับมาเทียบโอนไม่ได้ เราชักคลาสนี้มาก เป็นคลาสที่ทำให้เราได้เพื่อนรัสเซียมา เราเรียนคลาสอังกฤษเดิมทั้งปี เพราะมันเป็นตัววิชาที่ต่อกัน ทำให้สนิทกับเพื่อนมาก และอาจารย์ที่สอนก็ใจดีมาก ๆ เช่นกัน บางคนอาจจะไม่อยากเข้าเพราะมันเป็นคลาสที่เทียบโอนไม่ได้ แต่สำหรับเรา เราแนะนำให้เข้านะ เพราะคลาสนี้จะเป็คลาสที่ทำให้เราได้เพื่อนรัสเซียเยอะที่สุด

คลาสรัสเซียของเรา เป็นอะไรที่เราทั้งรักทั้งเกลียด เนื่องจากบางครั้งคือไม่เข้าใจเลยว่าอาจารย์กำลังสอนอะไรอยู่ ช่วงไปแรกๆ เราไม่เข้าใจเลย เราใช้เวลาอยู่พอสมควรที่จะพอจับต้นชนปลายถูก เพราะอาจารย์มีวิธีการสอนที่ดี ในทุกคลาสอาจารย์จะให้เรานั่งข้างคนรัสเซียเพื่อให้เราสามารถถามคนรัสเซียได้ถ้าเราไม่เข้าใจ หรือขอจดเลกเชอร์จากเพื่อนคนนั้นได้ ซึ่งเราคิดว่าดีมาก ๆ เพื่อนรัสเซียใจดีมากคอยสอนคอยเอาเลกเชอร์ให้เราดูตลอด คลาสฟังพูดรัสเซียเป็นคลาสที่เราชอบมากที่สุด ได้คุยกับคนรัสเซีย ได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆ วัฒนธรรม การใช้ชีวิต แนวคิดต่างๆ ของคนรัสเซีย คลาสนี้ดีมากจริงๆ

คลาสที่ทรมาณที่สุดสำหรับเราคือคลาส syntax เพราะเรียนสามชั่วโมงรวด แล้วเรียนเวลา 17.00 น. – 20.00 น. เป็นช่วงทอมแรกด้วย นรกสุดๆ เพราะแทบจะไม่เข้าใจอะไรเลยในช่วงแรก แถมเรียนช่วงหน้าหนาวที่พระอาทิตย์ตกตั้งแต่ 15.00 น. เราจำได้ว่าพอเลิกเรียนออกมามันหนาวขนาดไหน แต่อย่างไรก็ตามบรรยากาศในห้องเรียนมันหนาวเหน็บกว่า เพราะอาจารย์จะเรียกให้เราตอบทุกคน เราเลยต้องพยายามมากๆ ที่จะตามคนอื่นในคลาสให้ได้ เราโชคดีมากที่มีเพื่อนคนจีนคอยช่วย เพื่อนคนจีนคือเก่งมาก เป็นบุคคลที่ช่วยให้เราเอาชีวิตรอดจากการเรียนที่รัสเซียได้ ช่วงใกล้สอบมันจะช่วยติวให้ ช่วยแก้งข้อสอบให้ว่าอาจารย์น่าจะออกแบบไหน ต้องทำยังไง ควรตอบยังไง เพื่อนคนนี้คือผู้มีบุญคุณกับเราจริงๆ

การสอบของรัสเซียจะมีอยู่สองแบบ คือ การสอบแบบวัดกันเป็นคะแนน เรียกว่าเอ็กแซมกับการสอบแบบวัดเป็นผ่านหรือไม่ผ่าน เรียกว่าซาโชด ซึ่งแล้วแต่ว่าวิชานั้นอาจารย์จะเลือกให้เราสอบแบบไหน หรือบางวิชาจะมีการสอบทั้งสองแบบเลยก็มี โดยทุกครั้งที่เข้าสอบเด็กรัสเซียจะมีบัตรนักศึกษายื่นให้กับอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์กรอกคะแนนและเซ็นว่าได้เข้าสอบในนั้น หลังจากนั้นต้อง

เอาไปยื่นให้กับทางฝ่ายภาควิชาของตัวเอง แต่สำหรับชาวต่างชาติจะทำต่างออกไปคือ เราจะได้บัตรนักศึกษาที่ต่างออกไปกับเด็กรัสเซีย เพราะฉะนั้นบัตรของเราใช้แบบเขาไม่ได้ เวลาจะเข้าสอบแต่ละวิชาเราต้องไปขอแจ้งผลการสอบจากภาควิชาแล้วนำไปยื่นให้อาจารย์รายวิชาของเราเซ็นและแจ้งผลต่างๆในนี้ หลังจากนั้นเราจึงนำใบนี้มายื่นให้ภาควิชาเราอีกที ซึ่งเป็นอะไรที่ซับซ้อนมาก และเราต้องระวังไม่ทำหายและไม่ลืมที่จะนำไปยื่นให้ภาควิชา แล้วหลังจากนั้นต้องภาวนาไม่ให้ภาควิชาทำหายเพราะ ภาควิชาเคยทำของมะเหมี่ยวหายแล้ววิชานั้นในใบเกรดก็ไม่มีเลยดีที่มะเหมี่ยวถ่ายรูปใบนั้นไว้ในเครื่อง เลยนាំมายืนยันได้ว่าเข้าสอบแล้วและได้ผลมาแล้ว

ชีวิตของเราที่รัสเซียต่างจากความคิดเราช่วงก่อนไปเยอะมาก ก่อนไปรัสเซียเราคิดว่าเราจะมีชีวิตอยู่ยังไงในช่วงอากาศหนาวมากๆ เราจะกินอะไร เราจะมีเพื่อนมั้ย ซึ่งพอได้มาอยู่จริงๆ ทุกอย่างไม่เป็นแบบที่เรากังวลได้เลย คนรัสเซียใจดีไม่เหมือนกับที่มีคนเคยบอกว่าคนรัสเซียดุ โดยเฉพาะพวกคุณย่า คุณยาย ที่เดินอยู่ตามถนนจะใจดี และเราโชคดีคือเมืองที่เราอยู่เป็นเมืองไม่ใหญ่มากทำให้เรารู้จักกับคนไทยในเมืองที่ไปเรียนอยู่ที่นี่แทบทุกคน และแทบทุกคนก็มาจากธรรมศาสตร์ มีพี่สองคนที่มาเรียนต่อปริญญาโท และจบจากเอกรัสเซียธรรมศาสตร์มา มีพี่อีกหนึ่งคนที่เคยเรียนที่เอกรัสเซียศึกษาแล้วได้ทุนต่อปริญญาตรีที่นี่ มีน้องคนไทยที่มาเรียนต่อปริญญาตรีที่นี่อีกหลายคนมาก ทั้งที่มหาวิทยาลัยเดียวกับที่เราอยู่และมหาวิทยาลัยอื่นในเมือง ทำให้ชีวิตที่นี่ไม่เหงาเลย มีกลุ่มคนไทยให้คุยด้วย ว่างๆ ก็จะนัดกันมาทำอาหารไทยทานกัน การได้คุยกับคนไทยในต่างแดน ได้ทานอาหารไทยด้วยกันมันคือความสุขเล็กๆอย่างหนึ่งเลย

เราอยู่ที่รัสเซียกิจกรรมที่เราชอบมากที่สุดคือการออกไปเดินเล่น ช่วงหน้าหนาวอาจจะอยู่ข้างนอกได้ไม่นานแต่ช่วงที่เข้าฤดูร้อนแล้วจะมีเวลาให้เราเหลือเฟือ เราชอบออกไปเดินเล่นชมเมือง เมืองของเรามีถนนสายหนึ่ง ชื่อว่าปาโคฟสกายาร์ ถนนสายนี้เป็นถนนสายเก่าแก่ของเมือง ซึ่งตอนนี้ได้กลายเป็นถนนคนเดิน มีร้านค้า ร้านอาหารต่างๆเปิดสองข้างทาง เหมาะแก่การไปเดินเล่น ที่ต้นถนนสายนี้ เป็นที่ตั้งของกำแพงเมือง หรือ เครมลิน ซึ่งข้างในกำแพงเมืองจะเป็นที่ตั้งของที่ว่าการเมืองและแกลอรี ทั้งยังมีไฟแห่งชัยชนะ หรือไฟที่ไม่มีวันดับ ที่สร้างขึ้นเพื่อระลึกถึงชัยชนะของรัสเซียในช่วงสงครามโลกครั้งที่สองอยู่ โดยข้างในเครมลินนี้จะเป็นที่ ที่คนมาพักผ่อนเพราะจะมีสวนและสามารถเห็นวิวเมืองที่อยู่อีกฝั่งได้ เราก็ชอบไปนั่งเล่น เดินเล่นที่เครมลิน แต่ที่ที่เราชอบที่สุดในการไปเดินเล่นคือริมแม่น้ำโวลก้า ริมฝั่งแม่น้ำจะมีผู้คนออกมานั่งเล่น ปิกนิก เดินเล่น ทำกิจกรรมกลางแจ้ง

ต่างๆ เราชอบเอาหนังสือไปนั่งอ่านที่นั่น ถึงผู้คนจะเยอะ แต่ไม่วุ่นวาย ทุกอย่างดูชิลๆ สบายๆ เราจะนั่งอยู่จนกว่าพระอาทิตย์จะตก แล้วจึงกลับ เป็นอะไรที่เรารักมากจริงๆ

นอกจากนี้เรายังชอบไปพิพิธภัณฑ์กับแกลอรี่ในเมืองของเรามาก ผู้คนในเมืองเราให้ความสำคัญกับศิลปะกันมาก อาจเป็นเพราะเมืองของเราเป็นบ้านเกิดของ แมกซิม กอร์กี้ นักเขียนที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของรัสเซีย ในหนึ่งปีจะมีวันที่เรียกว่าพิพิธภัณฑ์เที่ยงคืน คือวันนั้นทุกพิพิธภัณฑ์และแกลอรี่ในเมืองจะเปิดให้เข้าชมฟรีถึงเที่ยงคืน เราไปกับเพื่อนชาวรัสเซียที่ชอบอะไรแนวนี้เหมือนกัน แล้วรู้สึกว่ามันเป็นการดีมากที่ทางการสนับสนุนอะไรแบบนี้

เช่นเดียวกับเด็กแลกเปลี่ยนทุกคนที่อยากใช้ชีวิต 1 ปีของเราในประเทศที่เราไปแลกเปลี่ยนให้คุ้มที่สุด คือออกไปเที่ยวเมืองต่างๆ ทริปแรกของเราคือ ไปเคาท์ดาวน์ที่มอสโก ที่จัตุรัสแดง เราไปถึงมอสโกตอนบ่ายวันที่ 31 ธันวาคม เราเที่ยวร่อนจนกระทั่งตอนค่ำจึงเข้าไปเขตจัตุรัสแดง พอเราเข้าจัตุรัสแดงได้ตอนสองทุ่ม เราต้องอยู่รอดตรงนั้นจนกว่าจะถึงตอนขึ้นวันใหม่ เพราะมีการตรวจตราอย่างเข้มงวดป้องกันการก่อการร้าย ดังนั้นเราเข้าไปแล้วเราออกไม่ได้อีก อากาศวันนั้นไม่หนาวมาก เราจำได้เลยว่าคืนนั้น -9 c ในช่วงแรกเราเข้าไปรอในห้างที่อยู่ข้างๆ เราออกมาตอนห้างปิดซึ่งประมาณเกือบสี่ทุ่ม เราอยู่ข้างนอก คนเริ่มเยอะขึ้นเรื่อยๆ อากาศวันนั้นเมื่อเทียบกับอุณหภูมิหน้าหนาวปกติวันนั้นไม่หนาวเลย ค่อนข้างอุ่นกว่าวันอื่นๆ แต่เนื่องจากพวกเรายู่ข้างนอกเป็นเวลานาน มันเลยรู้สึกหนาวมากๆ เราต้องหาวิธีคลายหนาวกัน ช่วงแรกเราตีมือชาๆ กัน แต่มันทำให้เราเข้าห้องน้ำบ่อย เลยต้องหาวิธีอื่น กลุ่มคนข้างๆ เปิดเพลงเต้นกัน กลุ่มเราเลยคิดว่าเอาบ้างก็แล้วกัน เลยเปิดเพลงเต้นกัน มีคนเข้ามาร่วมเต้นด้วย มันช่วยได้จริงๆ จากตอนแรกพวกเรายืนสั่นกันเป็นเจ้าเข้า เราเต้นบ้างหยุดบ้างกันไปเรื่อยๆ ระหว่างนั้นจะมีเด็กๆ หรือผู้ใหญ่บ้าง เอาขนม ทอฟฟี่ หรือชอคโกแลตที่เขาเตรียมมาแจกจากบ้าน แล้วในที่สุดจอก็ถ่ายทอดสดก็ถ่ายทอดประธานาธิบดีปูติน กล่าวสุนทรพจน์วันปีใหม่ เรารออย่างใจจดใจจ่อ เมื่อสุนทรพจน์จบ นาฬิกาที่เครมลินก็ตีบอกเวลาว่าขึ้นวันใหม่แล้ว สิ้นเสียงนาฬิกาพลุก็บ๊วยก็ถูกจุดขึ้น ณ เวลานั้นเราหันไปกอดเพื่อนบอกสุขสันต์วันปีใหม่กัน เป็นความรู้สึกที่บรรยายไม่ถูกเลย เรามีโอกาสได้ไปมอสโกอีกหลายครั้ง แต่ครั้งนี้เป็นครั้งที่เราประทับใจมากที่สุด คิดว่าไม่มีทางลืมเลย

เดือนพฤษภาคม จะมีวันหยุดยาวสองเกือบสองอาทิตย์ เนื่องในวันฉลองชัยชนะสงครามโลกครั้งที่สอง เป็นเวลาที่ทุกคนจะไปเที่ยวกัน เราวางแผนไปตุรกีกันช่วงวันหยุดยาวนั้น เราแนะนำว่าถ้าคิดจะไปไหนในช่วงนี้เป็นเวลาที่ดีที่สุด อาจไปประเทศแถบยุโรปได้ถ้าวางแผนการทำวีซ่าดีๆ เราเลือกไปตุรกีเพราะว่าคนไทยไม่ต้องใช้วีซ่า

เรายังมีโอกาสได้ไปเมืองที่คนไม่ค่อยรู้จักกันนัก ชื่อเมือง ยอชกา-โอลา เรามีเพื่อนรัสเซียที่มาจากเมืองนี้ เพื่อนจะกลับไปเยี่ยมบ้านเลยชวนเราไปด้วย ยอชกา-โอลา เป็นเมืองเล็กๆ ที่ผู้คนเป็นมิตรมาก และสวยมากเช่นกัน เราไม่ได้คาดหวังอะไรกับเมืองนี้เลย แต่เราได้รับมาเกินคาด เราแนะนำให้ไปเที่ยวมากๆ นั่งรถจากนิซนี แค่ 5 ชั่วโมง การไปเมืองนี้ทำให้เราได้สัมผัสกับชาวรัสเซียจริงๆ เหมือนในยุคโซเวียต ที่นั่นยังมีความโซเวียตหลงเหลืออยู่เยอะมาก ทั้งโรงเรียน บ้านคน สวนสนุก ผู้คนยังมีความชาตินิยมสูงกว่าคนในเมืองใหญ่อ่างมอสโก หรือแม้กระทั่งเมืองนิซนีที่เราอยู่

เราเก็บเซนต์ปีเตอร์สเบิร์กไว้เป็นเมืองสุดท้ายก่อนกลับ เพื่อนรัสเซียบอกเราว่าเราควรไปเที่ยวเซนต์ปีเตอร์สเบิร์กช่วงหน้าร้อนมากกว่า เพราะจะสวยมากกว่า เราเลยเก็บไว้เป็นที่ปิดท้าย เราไปที่นั่นช่วงเดือนมิถุนายน หลังสอบเสร็จ ซึ่งเซนต์ปีเตอร์สเบิร์กไม่ทำให้เราผิดหวังจริงๆ ความอลังการ ความสวยงาม ความโรแมนติก ประทับใจเรามากๆ และหน้าร้อนที่นั่นคือความสมบูรณ์แบบจริงๆ เราเที่ยวได้ทั้งวันทั้งคืนจริงๆ เพราะพระอาทิตย์ขึ้นตอนตีสามและตกตอนสี่ทุ่ม ผู้คนคลาคล่ำอยู่ตลอดเวลา มีคนแสดงดนตรี มีคนเต้นรำ มันเป็นบรรยากาศที่มีชีวิตชีวาจริงๆ เพราะฉะนั้นเก็บเซนต์ปีเตอร์สเบิร์กไว้หน้าร้อนเถอะนะ เชื่อกันว่า อีกสิ่งสำคัญในการไปเที่ยวทุกครั้งคือควรพกบัตรนักศึกษาไปด้วย เพราะค่าเข้าพิพิธภัณฑ์หรือสถานที่สำคัญต่างๆ จะได้ในราคานักศึกษาหรือบางที่ได้เข้าแบบไม่เสียค่าใช้จ่ายเลยด้วย

วิชานักเรียนของเราหมดอายุวันที่ 30 มิถุนายน และเราควรออกจากรัสเซียก่อนวันหมดอายุอย่างน้อยสองถึงสามวัน การทำเรื่องกลับเราต้องแจ้งฝ่าย international affair ว่าเราจะกลับวันไหน พร้อมส่งอีเมลล์ข้อมูลตัวเครื่องบินให้คนดูแลเรื่องนี้ หลังจากนั้นเราต้องจัดการบอกแม่บ้านหอว่าเราจะย้ายออกวันไหน และอย่าลืมจัดการจ่ายค่าหอให้ครบก่อนด้วย คราวนี้ก็ถึงเวลาบอกลาทุกคน ตอนที่เรากลับแทบจะไม่เหลือใครแล้วในหอ เพราะทุกคนทยอยกลับไปตั้งแต่กลางเดือนมิถุนายน มีแค่เราที่รอใช้เวลาจนคัมค่าจนถึงวันที่ 25 มิถุนายน หนึ่งวันก่อนกลับตอนเช้ามีคนมาเคาะประตูห้องเรา ซึ่งเป็นแม่บ้านทำความสะอาดคนหนึ่งที่เราเจอเขาแทบทุกวัน เราทักทายคุยกับเขาทุกครั้งที่เราเจอกัน แม่บ้านมาเคาะห้องเรา เขาบอกว่าวันนี้คงเป็นวันสุดท้ายที่เรากับเขาจะได้คุยกันเพราะพรุ่งนี้เราออกเดินทางแต่เช้าและเวลานั้นยังไม่ใช้เวลาทำงานของเขา เราบอกลาเขาและบอกเขาว่าเราจะต้องคิดถึงเขามาก เขาบอกว่าเขาจะคิดถึงเราเหมือนกัน คนไทยตัวน้อยที่รักของเขา หลังจากนั้นเราร้องไห้หนักมาก

สิ่งที่ต้องทำหลังจากการไปแลกเปลี่ยน

เมื่อถึงไทยแล้วสิ่งที่เราต้องทำอย่างแรกเลยคือแจ้งให้ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ทราบว่าเรากลับถึงไทยแล้วโดยสวัสดิภาพ แล้วฝ่ายวิเทศจะให้เราเข้าไปรายงานตัวพร้อมกรอกเอกสารรายละเอียดต่างๆ และยื่นกับเราเรื่องรายงานที่ต้องส่งภายใน 30 วันหลังจากกลับมา หลังจากนั้นเราต้องดำเนินการทำเรื่องเทียบโอนกับคณะของตัวเองต่อไป